

MARTTI LUTHER

Vaimon siemen

(1 Moos. 3:15:n johdosta)

Se (Pyhä Raamattu) sanoo: “Kristus on kuollut meidän syntiemme tähden ja noussut kuolleista meidän vanhurskaudemme tähden” (Room. 4:25). Samoin: “Katso, Jumalan Karitsa, joka pois ottaa maailman synnit” (Joh. 1:29). Jääköön siis autuaalle Neitsyelle se paikkansa, jolla Jumala on hänelle erityisaseman suoden kaunistanut hänet kaikkien maailman naisten joukossa, että Neitsyt synnyttäisi Jumalan Pojan. Tämähän ei kuitenkaan missään tapauksessa voi merkitä sitä, että Pojalta riistettäisiin se kunnia, että hän on lunastanut ja vapahtanut meidät. — — —

Aadam ja Eeva virkistyivät hekin tästä lupauksesta ja omaksuivat täysin sydämin toivon kaiken korjaantumisesta: täynnä uskoa ja näkivät, että Jumala tahtoi huolehtia heidän pelastuksestaan, kun Jumala kerran selvin sanoin todisti, että miespuolinen vaimon siemen tulee lyömään maahan tämän vihollisen. Näihin sanoihin liittyi näet ihmeellinen painokkuus. “Hänen siemenensä”, niin sanat kuuluivat. On kuin hän sanoisi: Sinä,

Saatana olet tehnyt hyökkäyksen ja vietteltyt miehen naisen avulla, jotta sinä synnin ansioista olisit muka heidän päämiehensä ja herransa. Minä puolestani varaan sinulle väijytyksen samaa välinettä käyttäen. Tempaan puolelleni naisen ja annan hänestä tulla siemenen, ja tämä siemen on murskaava sinun pääsi. Sinä olet lahjonut lihan ja tehnyt sen alttiiksi kuolemalle syntiä käyttäen. Mutta minä herätän juuri siitä lihasta tämän veroisen miehen, että hän murskaa ja ajaa pakoon kaikki sinun voimasi. — — —

Kaikkien ihmisten uskoa vahvistetaan lupauksen antamisen hetkestä alkaen odottamaan tätä siementä ja lohduttautumaan Saatanaa vastaan. Niin Eeva synnytettyään esikoisensa toivoi jo saaneensa luvattua rikki-polkijan. Vaikka hän pettyi tässä toivossaan, hän kuitenkin oli näkevinään kerta kerralta kun hänen jälkeläisistään joku syntyi, tämän siemenen vihdoinkin syntyvän.

Kirjasta Ensimmäisen Mooseksen kirjan selitys 1-7, Hämeenlinna 2004, s. 185–186. Suomennos Heikki Koskenniemi. Otsikko toimituksen.

Syyskuu 2011

Maailma elää murroksessa

Maailmanlaajuinen muuttoliikehdintä sekoittaa perinteisiä kuvioita ja edellyttää uutta ajattelu- ja suhtautumistapaa, joka tekee oikeutta sekä muuttajille että heidän vastaanottajilleen. Sekä jo Vanhan Liiton aikana että apostolien aikana kirkko hyödynsi muuttoliikenteen ihmisten voittamiseksi Kristukselle ja evankeliumin eteenpäin viemiseen. Kristityt itse kokivat olevansa taivasmatkalaisina muukalaisia tässä maailmassa. He saivat osakseen myös ympäristön nurjaa suhtautumista erilaisuutensa tähden. Pakanat näkivät oman perinteisen uskonnollisuutensa epäjumaliseen ja temppeleiseen isänmaallisuutensa osoitukseksi, kun taas kristityt olivat heidän silmissään pettureita.

Emme samaistu ei-kristittyjen maahanmuuttajien uskontoihin. Näemme ne kristillisen uskon vastaisina. Toisaalta emme myöskään samaistu maamme yleiseen “kirkkouskovaisuuteen” siihen liittyvän Jumalan sanan hylkäämisen, väärän opin ja paheellisen elämän hyväksymisen tähden. Uskovina olemme syntyisin taivaasta ja jopa täällä omien kansalaistemme keskuudessa enemmän muukalaisia kuin maahanmuuttajat.

Tilanteen voi odottaa epäuskoisuuden lisääntyessä vain pahenevan. Raamattuun pitäytyvä kristinusko on voimakkaassa vastatuulella ja paheksuttua, mistä merkit tihentyvästi lisääntyvät. Kaikkia mahdollisia asiaankuulumattomuuksia käytetään kristillistä uskoa vastaan. Tätä vihattuna olemisen tunnetta emme pääse pakoon emmekä voi pyytää sille

ymmärtämystä epäuskoisten taholta. Vain oma asiallinen käytöksemme, ryhdikäs elämä ja lähimmäisrakkautemme voivat puhua puolestamme. Se ei kuitenkaan poista sitä murrosta, jossa epäuskoinen maailma elää, kun se on tietoisesti kääntynyt Jumalan olemassaoloa ja raamatullista kristillisyyttä vastaan. Ei pidä myöskään unohtaa sitä tavatonta murrosta, jossa kansankirkko ja jopa sen eräät herätysliikkeet elävät välinpitämättömyytensä ja luopumuksensa myötä.

Ihmisten keskuudessa on aina esiintynyt äärimmäisiä, tuomittavia tekoja ja niitä on perusteltu milloin milläkin ideologialla. Niitä ei voi läheskään aina selittää kodin, kasvatuksen tai muun ympäristön aiheuttamiksi. Joskus kylläkin. Mutta kun ihminen on perisyntien turmelema, sydämessä oleva pahuus voi purkautua äärimmäisiin, tuomittaviin tekoihin. Äärimmäisyyksien takana voivat olla pienet ryhmät tai yksittäiset henkilöt, mutta myös valtaa pitävä enemmistö. Sellaisten yleistymistä voidaan jossain määrin hillitä ulkonaisesti kasvatuksella. Kuitenkin sydämen halu ja voima niiden hillintään saadaan evankeliumista, ei laista. Tämä tarkoittaa sitä, että kristillisen kirkon oikealla opetuksella ja kirikkaan, puhtaan evankeliumin julistuksella on suuri merkitys paitsi oikealle kirkolle itselleen, myös kansakunnalle ja sen yksittäisille jäsenille.

Raamattu kieltää kristittyjä ottamasta pahan kostamista omiin käsiinsä. Sen kostaminen on esivallan tehtävä, ja jos esivalta ei hoida tehtäviään, Jumala kaitselmuksellaan tarttuu asiaan, niin kuin hyväksi näkee. Jumalan ruoska tekee kipeintä silloin, kun hän sallii pahan saavan rangaistuksensa pahalta. On olemassa myös yhteiskunnan lain hyväksymää pahaa. Se on vaikeasti korjattavissa.

Erityisesti apostoli Pietarin kirjeet on tarkoitettu lohdutukseksi uskonsa tähden parjatuille ja kärsiville kristityille. Hän kehottaa heitä pitämään kiinni apostolis-profeettallisesta Jumalan sanasta, jonka Jumalan miehet ovat kirjoittaneet Pyhän Hengen vaikutuksesta, ja muistuttaa uskovia siitä, että kaiken loppu on lähellä. Hän kiinnittää heidän katseensa ja sydämensä Kristukseen, jonka kalliilla, pyhällä verellä meidät on lunastettu. Kristus on se hyvä Paimen, joka on etsinyt ja löytänyt kadonneet lampaansa ja joka on ilmestynyt kirkkaudessaan viimeisenä päivänä ja antava omilleen kuihtumattoman seppeleen. Hänen turvissaan saamme ottaa vastaan sen, mikä täällä tuleva on, tietoisina siitä, että hänen Golgatan voittonsa on autuuden takeemme ja meidänkin voittomme.

Markku Särelä

Suloinen evankeliumi

1. Jumalan viesti meille

Evankeliumi tarkoittaa ilosanomaa. Se on siis viesti, jolla on lähettäjä ja vastaanottaja. Evankeliumin lähettäjä on Jumala ja sen vastaanottaja ihminen. Evankeliumi on se, mitä Jumalalla on sanottavana maailmalle.

Evankeliumi on kirjoitettuna Raamatussa ja Kristuksen Kirkko julistaa sitä maailmassa. Meidän tehtävämme on viedä evankeliumi kaikille, niin että jokainen voi kuulla ja uskoa sen.

2. Sanoma Vapahtajasta

Evankeliumin sisältö on sanoma Kristuksesta. Evankeliumi ilmoittaa, että Jeesus Kristus on Jumalan Poika ja maailman Vapahtaja. Hän on ihmiskunnalle luvattu Pelastaja, joka on tullut avaamaan tien Jumalan yhteyteen. Hänessä Jumala itse on astunut alas maailmaan ja tullut ihmiseksi pelastukseen jokaisen ihmisen.

Jeesus tuli sovittamaan ihmisten synnit, jotka erottavat jokaisen ihmisen Jumalasta. Synti on Jumalan tahtoa vastaan nousemista ja kapinaa häntä vastaan. Synti on rakkaudettomuutta, ja se ilmenee pahoina ajatuksina, sanoina, tekoina ja tekemättä jät-

tämisinä. Synnin seurauksena on kadotus, joka on iankaikkista kärsimystä erossa kaikesta Jumalan rakkaudesta ja hyväydestä.

Jeesus täytti Jumalan lain meidän syntisten sijasta. Hän myös otti itse kannettavakseen syntien rangaistuksen meidän ihmisten puolesta. Hän kuoli ristillä ja koki Jumalan hylkäämäksi tulemisen tuskan meidän sijastamme. Ihmiskunnan kaikki synnit on sovitettu.

3. Uutinen rauhasta Jumalan kanssa

Evankeliumin sanoma on, että meillä on Jeesuksen ansiosta rauha Jumalan kanssa. Se on sanoma siitä, että jokaisen synnit on annettu anteeksi.

Uskoessaan ihminen soveltaa tämän rauhan itseensä. Hän luottaa siihen, että Kristuksen hankkima armo on myös häntä varten. Tähän varmuuteen evankeliumi kutsuu jokaista. Pelastus ei ole epävarma, vaan Kristuksessa täysin valmis. Jokainen saa olla varma siitä, että hänenkin syntinsä on annettu anteeksi.

Vesa Hautala

Jumalan armotahto

1. Koskee jokaista

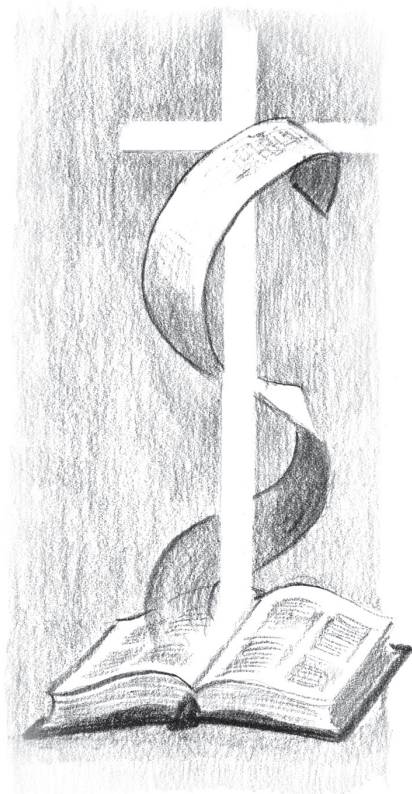
Apostoli Paavali kirjoittaa: Jumala “tahtoo, että kaikki ihmiset pelastuisivat ja tulisivat tuntemaan totuuden” (1 Tim. 2:4). Tämä on vain yksi lukuisista Raamatun jakeista, jotka opettavat, että Jumalan armotahto on yleinen eli kaikkia ihmisiä koskeva. Kristuksen kannettavaksi annettiin koko maailman syntikuorma ja nyt kun hän on sovittanut koko maailman synnit, Jumala kutsuu varauksetta jokaista syntistä omistamaan pelastuksen uskon kautta Jeesukseen.

2. Jumala on tarkoittanut sen todella uskottavaksi

Jumalan mieleen ei ole yhdenkään syntisen kuolema. Hän haluaa jokaisen pelastusta. Hänen armokutsunsa tulee ottaa vakavasti. Jumala todella tarkoittaa sitä, minkä hän on ilmoittanut sanassaan. Jumalan armotahto on muuttumaton. Jeesus Kristus kantoi aivan joka ikisen synnin, joka oli tehty ennen hänen syntymäänsä ja myös jokaisen, joka tehtäisiin Golgatan tapahtumien jälkeenkin. Jumalan armokutsua ei yksikään syntinen voi muuttaa omalla kohdallaan muuksi. Se pysyy järkkymättömänä.

3. Se on lohdullinen

Joskus voi olla hyvin helppo sanoa, että “Kristus on kuollut maailman edestä” ja “Jumala haluaa, että jokainen pelastuu”. Meidän tulee kuitenkin

ymmärtää, että me itse kuulumme Jumalan armotahton piiriin. Kaikki, mitä Raamattu ilmoittaa Jumalan tahdosta maailmaa kohtaan, koskee sinua, silloinkin kun sinusta tuntuu, ettei tämä olisi totta. Jumala on tiennyt jokaisen syntisi etukäteen. Hän on tiennyt tasan tarkkaan, että et tulisi vaeltamaan niin kuin hänen lapsensa sopii. Silti ja siksi, Kristus kuoli puolestasi. Silti Jumala kutsuu sinuakin omistamaan Jeesuksen ansaitseman armon. Luota siis aina evankeliumin varmaan armokutsuun äläkä omantuntosi syytöksiin!

Mika Bergman

Kristuksen kallis veri

1. Lunastuksemme lunnaat

Pietari kirjoitti hajalla asuville kristityille: “Vaeltakaa pelossa tämä muukalaisuutenne aika, tietäen, ettette ole millään katoavaisella, ette hopealla ettekä kullalla, lunastetut turhasta, isiltä peritystä vaelluksestanne, vaan Kristuksen kalliilla verellä, niin kuin virheettömän ja tahrattoman karitsan.” (1 Piet. 1:18,19) Näin apostoli johdatti uskovia turvaamaan siihen, että Kristus oli vuodattanut verensä heidän autuudekseen. Vanhan liiton esikuvat, eläinuhrit, ennakolta kertoivat tulevasta Vapahtajasta, mutta ne eivät voineet saada aikaan lunastusta Jumalan edessä. Kristuksen kuolema ja hänen kallis verensä sai sen aikaan.

2. Vanhurskautemme perustus

Myös apostoli Paavali esittää Kristuksen veren vanhurskauttamisen eli syntien anteeksiantamuksen perustaksi: “Paljoa ennemmin me siis nyt, kun olemme vanhurskautetut hänen veressään, pelastumme hänen kauttansa vihasta.” Kristuksen kuolema sai aikaan syntien anteeksiantamuksen kaikkia ihmisiä varten. Uskovat omistavat tämän vanhurskauden ja ovat tulleet Ju-

malan edessä vapaiksi synneistä. Tähän perustuu, että uskovat ovat turvasa myös viimeisenä päivänä. Jumalan viha ilmestyy syntiä vastaan, mutta se, joka Kristukseen turvaa, on pelastettu ja perii autuuden.

3. Jatkuva puhdistuslähteenne

Jumalan sana esittää Kristuksen veren turvanamme myös niin, että se on jatkuva puhdistuslähteenne. Apostoli Johannes kirjoitti: “Jos me valkeudessa vaellamme, niin kuin hän on valkeudessa, niin meillä on yhteys keskenämme, ja Jeesuksen Kristuksen, hänen Poikansa, veri puhdistaa meidät kaikesta synnistä. Jos sanomme, ettei meillä ole syntiä, niin me eksytämme itsemme, ja totuus ei ole meissä. Jos me tunnustamme syntimme, on hän uskollinen ja vanhurskas, niin että hän antaa meille syntien anteeksi ja puhdistaa meidät kaikesta vääryydestä. (1 Joh. 1:7-9) Näin uskova on Kristuksen veren turvissa. Uskovan vaellus on tosin vajavaista ja synnin tahraamaa. Vapahtajan kallis veri on kuitenkin hänen turvansa, lohdutuksensa ja autuutensa perustus.

Kimmo Närhi

Millä perusteella saat uskoa, että pääset taivaaseen

1. Koska pelastus on yksin armosta

Uskon varmuus on mitä tärkein ja lohdullisin asia. Kuitenkin, kun uskova ihminen tarkkaa vaellustaan, hän näkee siinä monenlaista heikkoutta, syntejä, jopa lankeemuksia. Joitakin asioita hän käsittää itse. Koko syntiturmeluksensa syvyyttä hän ei kuitenkaan voi ymmärtää. Tätä taustaa vasten on oltava tarkoin selvillä siitä perusteesta, jonka tähden usko Vapahtajaan pelastaa.

Ensimmäiseksi Raamattu opettaa, että pelastus on yksin Jumalan armosta. Apostoli kirjoitti: "Armosta te olette pelastetut uskon kautta, ette itsenne kautta – se on Jumalan lahja." (Ef. 2:8) Näin armo ei ollenkaan perustu meihin itseemme, vaan kyseessä on Jumalan tahto pelastaa meidät.

2. Koska pelastus perustuu Kristuksen täytetylle työlle

Jumalan armolla puolestaan on perustuksensa. Tuo perustus on Kristuksen täytetty sovitustyö meidän edestämme. Jumalan Poika tuli maailmaan syntisiä pelastamaan. Hän täytti Jumalan lain vaatimukset sekä kuuliaisuuden että rangaistuksen kärsimisen osalta kaikki ihmisten puolesta. Siksi hänen armotyönsä on, ei ainoastaan

meidän, vaan myös koko maailman syntien sovitus. (1 Joh. 2:2)

3. Koska evankeliumi lahjoittaa kaiken, mitä autuuteen tarvitaan

Kristuksen armo tulee meidän osaksemme armonvälineiden kautta. Vapahtaja sanoi opetuslapsilleen: "Te olette jo puhtaat sen sanan tähden, jonka minä olen teille puhunut." (Joh. 15:3) Evankeliumi on sanoma syntien anteeksiantamuksesta, ja siksi se lahjoittaa kaiken, mitä autuuteen tarvitaan. Sama Jumalan armo ja evankeliumin lupaus on sakramenttien, kasteen ja ehtoollisen pääasia.

4. Koska usko sulkee pois kaikki ihmisen omat teot

Armon saat ottaa vastaan uskolla. Apostoli Paavali liittää yhteen armon ja uskon: "Sen tähden se on uskosta, että se olisi armosta." (Room. 4:16) Tässä apostoli opettaa, kuinka Aabraham ja kaikki uskovat yksin uskon kautta tulevat autuaiksi. Koska armo ja usko näin kuuluvat yhteen, uskon tie sulkee pois kaikki ihmisen omat teot.

Näin usko tuo mukanaan lohdullisen varmuuden. Jokainen ihminen on lunastettu Kristuksen armotyössä. Usko tähän Vapahtajaan tuottaa syntien anteeksiantamuksen ja iankaikkisen elämän.

Kimmo Närhi

Varma sana

“Varma on se sana ja kaikin puolin vastaanottamisen arvoinen, että Kristus Jeesus on tullut maailmaan syntisiä pelastamaan, joista minä olen suurin.” (1 Tim. 1:15)

1. Pelastuksen sana suurimmallekin syntiselle

Evankeliumi on pelastuksen sana jopa syntisistä suurimmallekin. “Jumalan luonto koostuu kahdesta kunniakkaasta ominaisuudesta. Toisaalta hän on ehdottoman pyhä, vanhurskas ja tosi. Toisaalta hän on täynnä loppumatonta rakkautta, armoa ja laupeutta” (C.F.W. Walther). Hän on ikuisesti ylitsevuotava rakkauden meri. Sen tähden hän lähetti maailmaan Jeesuksen ihmiseksi pelastaakseen syntiset, jopa syntisistä aivan suurimmat. Rakkaudessaan Jumala ei halunnut mitään muuta kuin pelastaa ihmiskunnan sen synnistä. Jeesus oli Jumalan uhrikaritsa, joka kantoi meidän syntimme ruumiissaan ristinpuulle. Paavali tunsii itsensä suurimmaksi kaikista syntisistä. Hän halusi kaikkien tietävän tämän vahvan anteeksiantamuksen, joka oli kaikkia syntisiä, jopa kaikkein suurimpia varten.

2. Vastaanottamisen arvoinen

Evankeliumi on kaiken vastaanottamisen arvoinen juuri siksi, että Jumalan pelastus on kaikille ihmisille, kaikki ovat syntisiä. Se on syntien anteeksiantamus, Jumalan voima pelastukseen. Usko ottaa sen vastaan, usko tulee Sanan saarnaamisen kautta. Uskossa kukin meistä voi sanoa: “Kristus Jeesus on tullut maailmaan pelastamaan minut, syntisen.”

3. Evankeliumi antaa, minkä lupaa

Jumala on liittänyt armon ja pelastuksen lupauksensa sanaansa, ja sana sisältää nämä asiat varmoina. Usko omistaa sanan myös pyhässä ehtoollisessa, ja tämä sana siunattuun leipään ja viiniin liittyneenä antaa, mitä se lupaa, nimittäin syntien anteeksisaamisen, elämän ja autuuden. Suurinta jumalanpalvelusta on uskoa hänen hyvyytensä ja laupeutensa, sen, että “Kristus Jeesus on tullut maailmaan syntisiä pelastamaan, joista minä olen suurin.”

Edward Brockwell

Pelastaako heikko usko

Moni voi olla vaivautunut uskonsa heikkouden tähden. Sielunhoitaja voi kuulla kysyttävän: Voinko pelastua, kun uskoni on niin heikko?

Raamattu ei missään sano, että uskon täytyy olla vahva, jotta se voisi pelastaa. Heikko usko pelastaa yhtä varmasti kuin vahvakin usko. Riittää, kunhan uskomme on oikea eli että se kohdistuu Kristukseen.

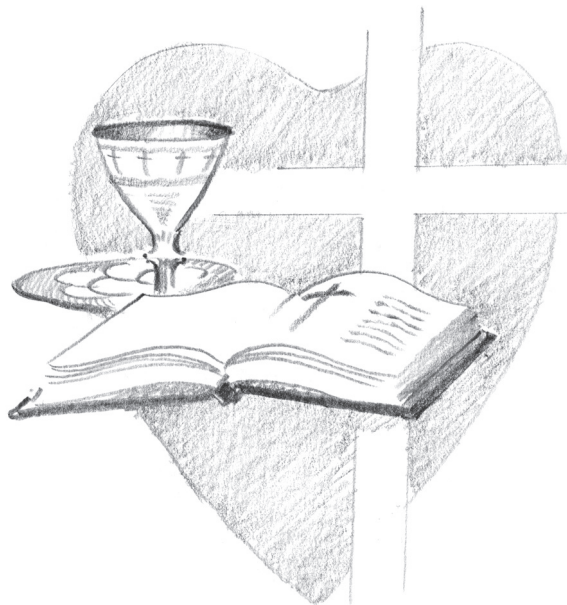
Usko on oikeata silloin, kun syntinen kaipaa syntiensä anteeksi saamista Kristuksessa. Vaikka tämä olisi kuinka heikkoa tahansa, se kuitenkin pelastaa. Kohdistuuhan se meidän edestämme kärsineeseen ja kuolleeseen Jumalan Poikaan. Eihän silloin ole turvana meidän uskomme, vaan Kristus. Usko on vain ikään kuin käsi, joka ottaa Kristuksen vastaan. Tämän uskon Jumala haluaa meihin synnyttää, pitää sen voimassa ja sitä vahvistaa. "Suitsevaista kynttilänsydäntä hän ei sammuta."

Jumala ei kuitenkaan tahdo, että uskomme pysyisi heikkona, vaan että se vahvistuisi. Kukaan ei voi kerskata uskonsa vahvuudesta. "Joka luulee seisovansa, katsokoon ettei lankea", varoittaa Raamattu. Juuri siksi meidän on tarpeen vahvistua luottamuksessa Jumalan

armoon eikä suinkaan luottamuksessa omaan erinomaisuuteemme tai uskomme vahvuuteen.

Usko voi olla heikkoa sen tähden, että omaatuntoa jatkuvasti vaivaavat jotkin tietyt synnit. Ne tahtovat peittää meiltä Jumalan armolliset kasvot. Mutta silloin on sitä lujemmin turvattava Jumalan armoon ja vastoin sydämen tunteitakin uskottava synnit anteeksi annetuiksi. Siitä saamme voimaa taistella syntejä vastaan Jumalan sanalla ja rukouksella. Muistakaamme: ensin istutetaan puu ja sitten siitä vasta saadaan hedelmiä. Ensin synti uskotaan anteeksiannetuksi, sitten vasta uskon hedelmänä alkaa elämän parantaminen.

Jollakulla voi olla tunnolla myös sellaisia rikkeitä, jotka tulisi sopia lähimmäisen kanssa. Jos olemme lähimmäistämme loukanneet, olemme velvollisia pyytämään häneltä anteeksi. Jos meitä on loukattu, olemme velvollisia antamaan anteeksi, kuten Jumalakin on meille anteeksi antanut. Jos joku on kavaltanut, anastanut tai varastanut, hän on velvollinen korvaamaan vahingon. Mutta voi olla asioita, joita ei pidä mennä lähimmäiselle puhumaan, vaan

yksin Jumalalle joko suoraan tai tarvittaessa sielunhoitajan kautta. Siinä tarvitaan tervettä harkintaa ja ymmärtäväisen sielunhoitajan neuvoa.

Mutta miten saamme uskomme vahvistumaan? Sitä varten Jumala on antanut välineet: Oman sanansa, joko Raamatusta luettuna, kirjoitettuna, laulettuna tai muisteltuna. Lisäksi hän on antanut meille sakramentit. Pyhässä kasteessa hän on synnyttänyt meidät lapsikseen ja tehnyt kanssamme lujan armoliiton. Siihen saamme uskossa yhä palata. Hän on antanut meille ehtoollisen, joka on erityisesti heikon uskon vahvistukseksi. Siinä Jumala antaa meille Poikansa tosi ruumiin ja tosi veren syntiemme anteeksisaamiseksi.

Alkukristityt pysyivät yksimielisesti apostolien opetuksessa eli oikeassa oppissa ja sakramenttien oikeassa käytössä. Siten heidän uskonsa vahvistui, mistä ovat osoituksena muun muassa heidän rakkauden tekonsa. Väärä oppi taas ohjaa uskon väärin asioihin, heikentää sitä tai jopa hävittää sen. Jumalan Sanan vastainen oppi ei vahvista uskoa.

Vaikka uskosi olisi kuinka heikko tahansa, iloitse kuitenkin siitä, että Jeesus on sovittanut syntisi ja että ne ovat anteeksiannettu. Jos et lainkaan usko, niin tartu kiireesti Jumalan armoon Kristuksessa, sillä ilman Kristusta et voi kestää kaikkivaltiaan ja pyhän Jumalan edessä.

Markku Särelä

Mitä kasteeni minulle kertoo

Kasteeni kertoo minulle, että koska olen kastettu, pelastun. Tämä voi kuulostaa rohkealta väitteeltä, mutta oikein ymmärrettyinä asia on juuri näin. Kaste pelastaa, koska siinä meille lahjoitetaan Jumalan armo ja usko, joka ottaa sen vastaan. Vaikka jotkut luopuvat kasteesta saamastaan pelastuksesta, se ei tee Jumalan armoa mitättömäksi. “Väärinkäyttö ei kumoa asian olemusta, vaan vahvistaa sen.” Jumalan puolesta kasteessa solmittu armoliitto on aina voimassa. “Jos me olemme uskottomat, pysyy kuitenkin hän uskollisena; sillä itseänsä kieltää hän ei saata.” (2. Tim. 2:13)

Kasteeni kertoo minulle Jumalan valtavasta armosta, joka sulkee minut kokonaan sisäänsä ja läpäisee koko elämäni. Kasteeni kertoo, että Jumala on ottanut juuri minutkin henkilökohtaisesti pelastuksen osallisuuteen: “Vesi nyt teidätkin pelastaa, kasteena” (1. Piet. 3:21) ja “joka uskoo ja kastetaan, se pelastuu” (Mark. 16:16).

Kasteeni kertoo, että Jumala on antanut minulle uskon: “ – – Jossa (kasteessa) te myös hänen (Kristuksen) kanssaan olette herätetyt uskon kautta, jonka vaikuttaa Jumala” (Kol. 2:12).

Tämä vakuuttaa minut sekä kyvyttömyydestäni uskoa omin voimin että Jumalan voimasta, joka synnyttää ja ylläpitää minussa uskoa hänen hyvän tahtonsa mukaan.

Kasteeni kertoo, että minutkin on tehty osalliseksi Jeesuksen sovitus-työstä, hänen kuolemastaan ja ylösnousemuksestaan: “me kaikki, jotka olemme kastetut Kristukseen Jeesukseen, olemme hänen kuolemaansa kastetut – – jos me olemme hänen kanssaan yhteenkasvaneita yhtäläisessä kuolemassa, niin olemme samoin myös yhtäläisessä ylösnousemuksessa” (Room. 6:3,5). Näin koko elämäni on kätkeytynä hänessä. Minut on puettu Kristukseen ja hänen armoonsa, joka peittää puutteeni: “Kaikki te, jotka olette Kristukseen kastetut, olette Kristuksen päällenne pukeneet”. (Gal. 3:27)

Jumala on antanut kaikki nämä lahjat minulle kasteessani. Näissä lupauksissa on varma pohja uskolle. Kasteen armo kantaa erityisesti heikkoina hetkinä. Sen perusteella saan uskoa, että Jumalan armo on varmasti annettu myös juuri minulle.

Vesa Hautala

Mitä pyhä ehtoollinen antaa

1. Kristuksen tosi ruumiin ja tosi veren

Ehtoollisella saamme leivässä ja viinissä Kristuksen tosi ruumiin ja tosi veren. "Tosi ruumis" ja "tosi veri" eivät ole tyhjiä sanoja, joita muuten vain toistetaan ehtoollisen vietossa: ehtoollisella todella otamme suullamme vastaan Jeesuksen ruumiin ja veren kuten Raamattu todistaa: "Siunauksen malja, jonka me siunaamme, eikö se ole osallisuus Kristuksen vereen? Se leipä, jonka murramme, eikö se ole osallisuus Kristuksen ruumiiseen?" (1 Kor. 10:16).

2. Syntien anteeksiantamuksen

Kristus on asettanut tämän armoaterian, jotta hän voisi siinä antaa meille omaksemme kuuliaisuuteensa ansiot. Vain Kristuksessa meillä on syntien anteeksiantamus. Ehtoollisella hän lahjoittaa armonsa itse kullekin meistä henkilökohtaisesti. Ehtoollisella Golgatalla ansaittu anteeksiantamus tuodaan hyvin konkreettisella tavalla luoksemme.

3. Vahvistaa uskoa

Kun Kristus antaa sinulle ehtoollisessa rumiinsa ja verensä, kuinka voit enää epäillä, kuuluuko Jumalan armo sinulle! Lahjoittaahan hän sinulle sen ruumiin, joka kärsi puolestasi ja

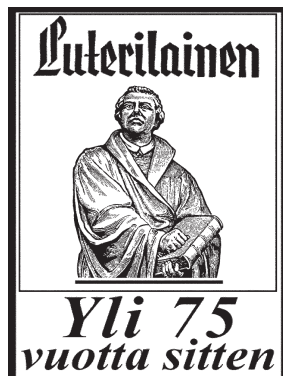
sen veren, joka vuosi sinun edestäsi, kun hänet naulittiin ristiin. Voiko kukaan enää sanoa sinulle, ettei Kristuksen armo kuulu sinulle? Voiko maailma sanoa, että Kristus ei huoli sinua? Voiko perkele syyttää sinua? Voiko laki tuomita sinut? Kaikki tuomiot raukeavat, kun Herra lahjoittaa itsensä sinulle leivän ja viinin kautta. Tämä vahvistaa uskoamme ja saa meidät rakastamaan tätä sakramenttia.

Mika Bergman

(yli 75 vuotta sitte

Pyhän Hengen apu kristittyjen heikkoudessa

Tosi Jumalana on hän (Pyhä Henki) ollut mukana päättämässä jokaisen kristityn johdattamista hänen sielunsa autuudeksi. Tätä päätöstä hän nyt tahtoo toteuttaa. Ja kyllähän hyvin tietää, että kristitty Jumalan armon vaikutuksesta uuden ihmisensä puolesta tahtoo sitä, mitä Jumalakin, ja että vain hänen lihansa heikkous pidättää häntä jumalallisen tahdon täydellisestä tuntemisesta ja ilolla mukautumasta Jumalan teihin. Kristityn heikkous yksin on syytä siihen, että hänen on niin vaikeata irrottaa sydämensä kaikesta ajallisesta ja etsiä sitä, mikä on ylhäällä, jossa Kristus on, jossa hän istuu Jumalan oikealla puolella. Jos kristitty vain aina olisi tietoinen tuosta ihanasta etuoikeudestaan, jos hän vain oikein käsittäisi, kuinka suuri ihanuus häntä tuolla ylhäällä odottaa, kun hän vihdoinkin on vapaa kaikesta katoavaisesta, kun hän pääsee Jumalan lasten ihanaan vapautteen, kun hän saa tulla osalliseksi suuren Jumalan kirkkaudesta: kuinka aivan toisin hän silloin tilansa arvioisi! Aivan toisenlaisia olisivat hänen rukouksensa. Hän rukoilisi usein. Ne olisivat kuin katkeamaton virta. Ei hän silloin enää rukouksissaan pääasiallisesti vain sitä esittäisi, että hän tässä elämässä varjeltuisi tästä tai tuosta pahasta, että hän tässä maailmassa saisi ajallista onnea! Kyllähän hän saa sellaistakin

pyytää ja Jumala on sellaisenkin rukouksen kuuleva. Mutta silloin olisi hänen pyyntöjensä ja rukouksensa suurena, kaiken muun voittavana pääasiana vain tämä: että vain tulisin autuaaksi! – että vain pääsisin näkemään hänet, Vapahtajani, tuolla ylhäällä. – Kun sitten kristitty heikkoutensa tähden ei tiedä, mitä hänen olisi rukoiltava rukoilakseen niin kuin tulee, niin todistaa Henki väsymättä meidän hengellemme, että olemme Jumalan lapsia, eikä väsy esittämästä meille ruumiimme lunastusta, jotta me yhä vain paremmin oppisimme oikein rukoilemaan ja että me yhä ahkerammin, innokkaammin ja luottamuksellisemmin rukoilisimme: Auta, että tulisin autuaaksi! Abba, rakas taivaallinen Isä!

Kuitenkin tekee tämä elämän Henki vielä enemmän. Niin kuin ei äiti opeta lastaan vain kävelemään, vaan käy hänen kanssaan ja milloin lapsi väsy, kantaa häntä edelleen, kunnes lapsi taas jaksaa itse käydä, samoin tekee myös Pyhä Henki. Ei hän opeta meitä ainoastaan rukoilemaan, vaan hän myös edustaa meitä parhaiten – sanomattomin huokauksin. Hän, rukouksen Henki, rukoilee meidän kanssamme ja

meidän edestämme. Milloin meidän rukouksemme on sisältöön ja muotoon nähden puutteellinen, niin peittää hän meidän heikkoutemme ja virheemme ja muuttaa kaikki oikeaksi sen kautta, että hän meidän rukouksemme sijaan asettaa täydellisen rukouksensa. Kun me väsymme, tulemme heikoiksi ja raukeiksi, huutaa hän sitä äänekkäämmin ja sitä ahkerammin, niin että meidän epätäydellisistä sydämistämme joka hetki nousee Jumalan puoleen täydellinen rukous. Kun sitten emme enää voi rukoilla, kun olemme syvässä unessa, kun kuolemanhädässä tajuiisuus lakkaa, silloin Pyhä Henki auttaa meitä heikkoudessamme, myös silloin hän edustaa meitä sanomattomin huokauksin. Mutta hän, joka tutkii sydämet, myös nukkuvien, tajuttomien, kuolevien kristittyjen sydämet, hän kuulee Hengen huokaukset ja *täyttää* ne myös. Ja onhan se juuri tämän Pyhän Hengen huokaus, jonka sisältö,

tarkoitus ja tahto on sama kuin myös Isän ja Pojan. Tätä vartenhan juuri Pyhä Henki edustaa pyhiä, että Jumalan eteen aina tulisi pyyntö, joka hänelle kelpaa. Tätä huokausta *täytyy* Jumalan kuulla. Tulisihan Jumala muutoin ristiriitaan itsensä kanssa, jos hän torjui luotaan oman Henkensä pyyntöä, joka kristittyjen sydämissä asuu. Näin ollen ei meitä, joitten sydämissä Pyhä Henki asuu ja joitten puolesta hän toimii, mitään puutu. Meidän täytyy päästä autuuteen.

Rakas Vapahtajamme, anna meille ja pidä alati luonamme sinun Henkesi, lapseuden Henki, että hän auttaisi meitä heikkoudessamme, että hän opettaisi meille, mitä meidän on rukoiltava rukoillaksemme niin kuin tulee, jotta hän myös mitä parhaiten edustaisi meitä edessäsi sanomattomin huokauksin!

Prof. Teo Lätsch. Suomennettu Missouri-Synodin lehdestä "Der Lutheraner" 1929 s. 177.

Luethan Raamattua

Kuinka kauan tulisit toimeen ilman ruokaa? Todennäköisesti moni ihminen pysyisi hengissä pidemmän aikaa, mutta ei tarvitse kulua edes kauan ilman syötävää, kun vatsa kurnii ja alkaa heikottaa. Pidämme huolen siitä, että syömme, koska muuten emme voi hyvin.

Pidätkö huolta siitä, että voit hengellisesti hyvin? Uskosikin tarvitsee hengellistä ravintoa. Raamatusta saat elämän leipää. Ilman tätä ravintoa uskosi ei voi hyvin. Jumalanpalvelus on kallis Jumalan lahja, mutta lue myös Raamattua yksityisesti! Mitä enemmän luet Raamattua, sitä enemmän Jumala voi hoitaa synnistä sairasta sieluasi ja ruokkia hengellistä nälkääsi, jota et välttämättä itse aina tunne. Näläntunteeseen tottuu, jos ei saa ruokaa. Silti tarve ruoalle on suuri.

Raamattu ei aseta mitään tiettyä säädöstä sen suhteen, kuinka paljon ja usein meidän tulee sitä tutkia. Tärkeämpää kuin se, kuinka paljon luet Raamattua kerrallaan, on, että luet sitä ajatuksella ja sovellat sanat itseesi. On hyvä, jos luet Raamattua joka päivä, koska silloin siitä tulee luonnollinen osa päiväryhtiäsi. Lue joka päivä edes vähän ja iloitse siitä, kuinka saat kuulla Jumalan puhuvan sinulle! Vain Raamattua lukemalla ymmärrämme, kuinka paljon tarvitsemme sitä. Huomaamme, että emme voi tulla toimeen ellemmme saa päivittäistä lohtua evankeliumista. Huomaamme, kuinka taivaallinen Isä pitää uskostamme huolta. Haluan jättää sinut tutkimaan Raamattuasi Jeesuksen vakuutuksen varassa, että hänen sanansa “ovat henki ja ovat elämä” (Joh. 6:63).

Mika Bergman

Onko Jumala läsnä elämässäsi

On olemassa kristittyjä, jotka sano-
vat uskovansa Jumalaan, saattavat osal-
listua seurakunnan toimintaan ja ehkä
joskus lukea Raamattuakin, mutta usko
ei näy heidän elämässään millään taval-
la. He tekevät edellä kuvatut asiat tavan
vuoksi tai muiden ihmisten takia eivät-
kä pyri ohjaamaan koko elämänsä Ju-
malan tahdon mukaan. He eivät usko
Jumalan läsnäoloon elämässään, vaan
pitävät häntä etäisenä.

Tällainen kuulostaa pahalta, mutta
eikö se samalla kuulosta liiankin tutul-
ta? Saatamme tuntea tällaisia ihmisiä.
Ennen kaikkea meidän on kuitenkin
huomattava, että jokaisessa meissä
asuu tällainen ”käytännön ateisti”, jon-
ka elämässä Jumala ei vaikuta. Se on
vanha ihminen, meissä oleva syntinen
luonto. Kaikilla meillä on kiusauksia
toimia, kuin Jumala ei olisikaan läsnä.
Oikeastaan joka kerta kun teemme syn-
tiä, ikään kuin pakenemme Jumalan
läsnäoloa. Vaihdamme Jumalan johon-
kin muuhun, joka sillä hetkellä on mie-
lestämme tärkeämpää.

Kuinka sitten voimme elää joka
hetki Jumalan läsnäolossa? Vastaus
löytyy evankeliumista. Saamme tarttua
uskossa Jeesukseen. Hänessä Jumala
on itse lähestynyt meitä ja koko maail-
maa armossaan. Sanansa ja sakra-
menttiensa kautta Jumala on lähellä
meitä, antaa heikkoutemme anteeksi ja
sulkee meidät armonsa piiriin. Kun koh-
taamme Kristuksessa rakastavan Jumal-
an, haluamme olla lähellä häntä. Jeesuk-
sen pelastustyön kautta ymmärrämme,
miten hyvä Jumala on ja miten paljon
hän välittää meistä jokaisesta. Isä tahtoo
sulkea koko elämämme rakkautensa pii-
riin ja olla apunamme joka hetki.

Jos Jumala tuntuu kaukaiselta,
saamme tarttua hänen sanaansa ja luot-
taa siihen, että hän on läsnä joka het-
kessä. Jumalan lupaus pysyy: ”Älä pel-
kää, sillä minä olen sinun kanssasi, älä
arkana pälyile, sillä minä olen sinun
Jumalasi. Minä vahvistan sinua, minä
autan sinua, minä tuen sinua vanhurs-
kauteni oikealla kädellä” (Jes. 41:10).

Vesa Hautala

Sanasi edessä

*Näen taas, kuinka pientä ja heikkoa
uskoni on.
Mutta minun heikkoudessani Sinä olet
väkevä.*

*Näen taas itseni epäilyksiin eksyneenä.
Mutta Sinä tulit etsimään ja
pelastamaan kadonnutta.*

*Näen taas, kuinka pelkään vihasi
hehkua.
Mutta Sinun rakkautesi voittaa kaiken
vihan.*

*Näen taas Aadamin katkeran perinnön.
Mutta Sinussa olen Isän lapsi ja uusi
luomus.*

*Näen taas oman voimattomuuteni.
Mutta Sinun on ylistys ja kirkkaus ja
viisaus
ja kiitos ja kunnia ja voima ja väkevyys
aina ja iankaikkisesti!*

Nimim. Pisara

Kenen puolella Jumala on

Jos et ole uskossa, ajattelet, että Jumala on sinua vastaan etkä voi olla autuudestasi varma. Raamattu esittää kuitenkin asian aivan toisessa valossa.

Jumalan sanan mukaan Jumala tahoo jokaisen ihmisen pelastuvan ja kääntyvän pois kadotuksen tieltä. Herra sanoo: “Niin totta kuin minä elän, sanoo Herra, Herra, ei ole minulle mieleen jumalattoman kuolema, vaan se, että jumalaton kääntyy tieltänsä ja elää. Kääntykää, kääntykää pois pahoilta teiltänne; ja minkä tähden te kuolisitte” (Hes. 33:11).

Jumala on osoittanut pelastavan tahtonsa antamalla Poikansa alttiiksi kuolemaan meidän syntisten edestä. Kristus Jeesus on kärsinyt sovituskouluun ja vuodattanut pyhän jumalverensä maksuksi meidän synneistämme. Siitä Raamattu sanoo, että se on tapahtunut “meidän syntiemme sovitukseksi” (1 Joh. 4:10) ja “meidän edestämme” (Room. 5:6).

Miksi Jumala olisi lähettänyt Poikansa kokemaan sellaisen häväs-

tyksen ja tuskan, jos hän tahtoisi meillemme pahaa eikä rakastaisi meitä? Miksi Jumalan Poika olisi siihen vapaaehtoisesti suostunut, jos sillä ei olisi mitään tarkoitusta? Ei Jumala simputanut Poikaansa turhalla kärsimyksellä, vaan hän osoitti suurta valtavaa rakkautta koko maailmaa ja myös sinua kohtaan lähettämällä Poikansa maailmaan.

Jumala on sinun puolellasi ja tahoo jokaisen syntisen pelastusta. Hän ei ole puolellasi sitä varten, että saisit jatkaa epäuskoista elämääsi, vaan sitä varten, että kääntyisit pahoilta teiltäsi, turvaisit Vapahtajaasi ja saisit elää iankaikkisesti.

Jumala on erilainen kuin mitä ihminen päässään ajattelee. Sen tähden lue Raamattua, Jumalan sanaa, totea se sieltä ja usko. Silloin maailma avautuu sinulle Jumalan rakkauden valossa, syntien anteeksisaamisen rauhassa ja autuudessa iankaikkisen elämän toivossa.

Markku Särelä

Puolustuskyvttömän puolustaja

Neljäntenä Pyhän Kolmiykseyden päivän jälkeisenä sunnuntaina. II vuosikerta. Evankeliumi.

Mutta Jeesus meni Öljymäelle. Ja varhain aamulla hän taas saapui pyhäkköön, ja kaikki kansa tuli hänen luokseensa; ja hän istuutui ja opetti heitä. Silloin kirjanoppineet ja fariseukset toivat hänen luoksensa aviorikoksesta kiinnitetun naisen, asettivat hänet keskelle ja sanoivat Jeesukselle: "Opettaja, tämä nainen on tavattu itse teosta, aviorikosta tekemästä. Ja Mooses on laissa antanut meille käskyn, että tuommoiset on kivitettävä. Mitäs sinä sanot?" Mutta sen he sanoivat kiusaten häntä, päästäkseen häntä syyttämään. Silloin Jeesus kumartui alas ja kirjoitti sormellaan maahan. Mutta kun he yhä edelleen kysyivät häneltä, ojensi hän itsensä ja sanoi heille: "Joka teistä on synnitön, se heittäköön häntä ensimmäisenä kivelä." Ja taas hän kumartui alas ja kirjoitti maahan. Kun he tämän kuulivat ja heidän omatuntonsa todisti heidät syyllisiksi, menivät he pois, toinen toisensa perästä, vanhimmista alkaen viimeisiin asti; ja siihen jäi ainoastaan Jeesus sekä nainen, joka seisoi hänen edessään. Ja kun Jeesus ojensi itsensä eikä nähnyt ketään muuta kuin naisen, sanoi hän hänelle: "Nainen, missä ne ovat, sinun syyttäjäsi? Eikö kukaan ole sinua tuominnut?" Hän vastasi: "Herra, ei kukaan." Niin Jeesus sanoi hänelle: "En minäkään sinua tuomitse; mene, äläkä tästedes enää syntiä tee." Joh. 8:1–11.

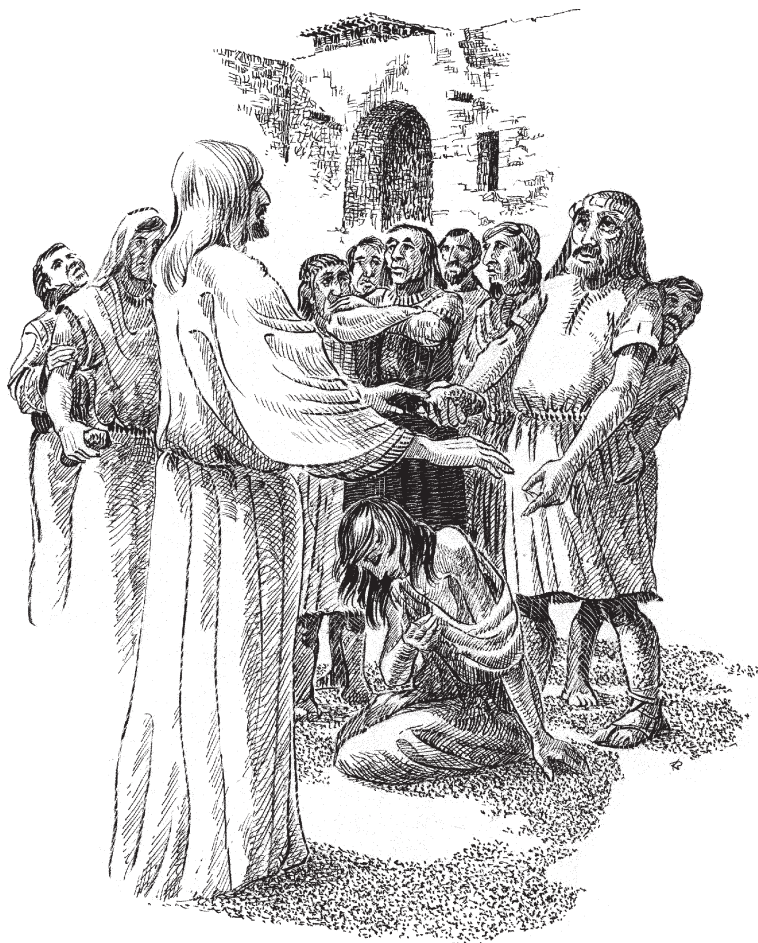
Jumala ei katso henkilöön. Hän asettaa jokaisen lakinsa eteen yhtäläisesti ja tuomitsee hänet vanhurskaudessaan

sylliseksi, oli kysymyksessä mies tai nainen, rikas tai köyhä, orja tai vapaa, alhainen tai ylhäinen, kunnan kansalainen tai rikollinen, maan pelturi tai isänmaan ystävä. Tämä on tarpeen käsittää, kun luemme tekstiämme. Nainen ei ole siinä siitä syystä, että Raamattu haluaisi korostaa hänen suurta syntisyyttään. Olivathan hänen hyväksikäyttäjänsä yhtä lailla rikkoneet Jumalan käskyn ja kuoleman ansainneita. Kuitenkin sillä, että hän oli nainen, on jotakin merkitystä tekstissämme, tosin aivan toisesta syystä kuin yleensä ajatellaan.

1. Lain edessä ihminen on tekoiheen puolustuskyvttömän

Nainen edustaa puolustuskyvttömiä. Kirjanoppineet ja fariseukset olivat hänet jo tuominneet. Näyttö oli selvä. Hänet oli tavattu itse teosta. Mooseksen laki oli yksiselitteinen. Se julisti kuolemantuomion. Enää puuttui vain tuomion täytäntöönpano. Nainen ei voi puolustautua, ei ihmisten edessä, ei lain edessä, ei omassatunnossaan, ei Jumalan edessä. Syyllinen mikä syyllinen! Asia on loppuun käsitelty ja sillä selvä. Vai onko?

Nainen ei voi riistäytyä miesten otteesta. Siihen hän on liian heikko. Hän ei voi muuttaa Mooseksen lakia. Hän ei voi kumota Jumalan tahtoa. Hänellä ei ole mitään lausua puolustukseksi. Hänen täytyy hyväksyä tuomionsa ja myöntää se oikeaksi. Kuoleman läheisyys tuo mieleen hänelle viimeisen tuomion, jolloin kukin on saava tekojensa mu-

kaan. Sielussa on tuska, sydämessä pimeys, ruumiissa vavistus. Yksin, ypyksin Jumalan ja hänen tuomionsa edessä. Vailla toivoa, ilman lieventäviä asianhaaroja, kuolemaan ja kadotukseen tuomittuna.

Ennen kuin menemme asiassa eteenpäin, soveltakaamme tilannetta itseemme. Raamattu näet sanoo Jumalan lain tarkoituksesta: “Mutta me tiedäm-

me, että kaiken, minkä laki sanoo, sen se puhuu lain alaisille, että jokainen suu tukittaisiin ja koko maailma tulisi syylliseksi Jumalan edessä.” (Room. 3:19.) Jokainen on samassa asemassa, mekin. Jeesus tukki suun jopa lain edustajilta. He joutuivat toteamaan, ettei heillä ole oikeutta panna tuomiota täytäntöön, koska he itse ovat ansainneet saman tuomion. He lähtivät pa-

koon lain tuomiota, mutta eivät oikeaan suuntaan. He erkanivat ja etäännyivät Jeesuksesta.

Lain tarkoituksena on tukkia meiltä kaikki omatekoiset tiet kuolemantuomion alta. Tekojensa varassa kukaan ei voi pelastua. Laki ei päästä ketään tuomiota karkuun, ei muotojumalista, ei vaellukseltaan ryhdikästä, ei julkeinta pahantekijää. Se jurisee: "Sillä joka pitää koko lain, mutta rikkoo yhtä kohtaa vastaan, se on syyppää kaikissa kohdin." (Jaak. 2:10) Jumalan laille ei ole vaikeata löytää tuota yhtä kohtaa. Raamattu sanoo: "Sillä Jumalan sana on elävä ja voimallinen ja terävämpi kuin mikään kaksiteräinen miekka ja tunkee lävitse, kunnes se erottaa sielun ja hengen, nivelet sekä ytimet, ja on sydämen ajatusten ja aivoitusten tuomitsija; eikä mikään luotu ole hänelle näkymätön, vaan kaikki on alastonta ja paljastettua hänen silmänsä edessä, jolle meidän on tehtävä tili." (Hebr. 4:12–13.)

2. Jeesus on puolustuskyvyttömiensä puolustaja Jumalan edessä

Fariseuksilla ja kirjanoppineilla oli tietoa siitä, että Jeesus suhtautuu laupiaasti syntisiin. Jeesuksesta oli levinnyt maine syntisten ja publikaanien ystävänä. Nyt he toivat naisen Jeesuksen eteen päästäkseen syyttämään Jeesusta. He ajattelivat saavansa Jeesuksen ansaan. Jos Jeesus tuomitsisi naisen, hän ei olisi syntisten ystävä, ja hänen koko opetuksensa kumoutuisi. Jos Jeesus ei tuomitsisi naista, he voisivat syyttää häntä Mooseksen lain rikkomisesta. Juoni näytti vedenpitävältä.

Kaikkina aikoina on omavanhurskaita lain kiivailijoita, jotka nousevat vastustamaan Jumalan evankeliumia.

Muiden synnit he näkevät, mutta eivät omiaan. Heistä Raamattu sanoo: "Maan kuninkaat nousevat, ruhtinaat yhdessä neuvottelevat Herraa ja hänen Voideltuansa vastaan: "Katkaiskaamme heidän kahleensa, heittäkäämme päältämme heidän köy tensä." Hän, joka taivaassa asuu, nauraa; Herra pilkkaa heitä. Kerran hän on puhuva heille vihassansa, peljättävä heitä hirmuisuudessaan." (Ps. 2:2–5.) Ohi Herran Voidellun ei voi paeta lain tuomiota.

Katsokaamme nyt tuota puolustuskyvyttöntä naisparkaa. Päästäkseen tuomiosta vapaaksi hän ei voi tehdä mitään. Hän ei ollut omasta halustaan tullut temppeleihin Jeesuksen luo. Lainvalvojat hänet sinne toivat. Hän ei edes pyydä armoa tai apua. Onhan naisenkin myönnettävä, että tuomio on lainmukainen. Vaikka hän on kasvanut Israelin keskuudessa, Profeettojen armolupaukset eivät nyt tuo valoa hänen pimey tensä. Eihän hän ole elänyt niistä aikaisemminkaan, vaan on ne hylännyt voidakseen elää toisin. Oma voimakas syyllisyys häivytti häneltä nekin vähäiset Jumalan laupeuden muistot, joita hänellä täytyi olla Israelin keskellä kasvaneena. Kun laki paljastaa epäuskon vallassa olevalle hirmuisuutensa, ihminen ajattelee: Jumalan armo ei voi koskea tällaista, kuin minä olen.

Mitä nyt Jeesus tekee? Hän osoittaa lainvalvojat tuomarinvirkaansa sopimattomiksi ja asettaa heidät lain alle. Hän kirjoittaa heidät tomuun. Olihan profeetta Jeremia kirjoittanut Herran sanan: "Jotka minusta luopuvat, ne kirjoitetaan tomuun. Sillä he ovat hyljänneet elävän veden lähteen, Herran." (Jer. 17:13.) Lain valvojat kaik-

koavat. Nainen jää yksin Jeesuksen kanssa. Jeesus kysyy naiselta: “Nainen, missä ne ovat, sinun syyttäjäsi? Eikö kukaan ole sinua tuominnut?” Nainen vastaa: “Herra, ei kukaan.”

Yhtäkkiä kaikki oli muuttunut. Pimeys oli hälvennyt sielusta ja sinne loisti valo. Nyt nainen näkee Jeesuksen lupauksen valossa ja puhuttelee häntä kunnioittavasti Herraksi. Nainen kuulee suloisen evankeliumin Jeesuksen suusta. “En minäkään sinua tuomitse, mene.” Se oli vapautus lain tuomiosta. Se oli synninpäästö. Se oli jumalattoman vanhurskauttaminen. Se oli Aabrahamin tyttäreksi ottaminen ja Jumalan lapseksi pääseminen. Se oli uusi elämä kuolemaan tuomitulle.

Kun lain täyttäjä, syntitaakkamme ristille kantanut Jeesus alkaa puhua, on lain aika vaieta. Jeesus on astunut lain tuomittavaksi meidän sijaamme ja riisunut aseet hallituksilta ja valloilta, mitä ikinä onkin, ja istunut Jumalan oikealle puolelle. Sieltä kirkkautensa valtaistuimelta hän jumalallisella valtasuuruudellaan julistuttaa evankeliumiaan ja ohjaa sen kulkua täällä maailmassa puolustuskyvyttömiä, lain tuomitsemien, ahdistuneiden ja synnintuntoisten sielujen puolustuskeksi, lohdutukseksi ja synneistä päästämiseksi. Evankeliumi lohduttaa. Eihän se vasta synninpäästön julistaessaan saa aikaan synninpäästöä, vaan se kuuluttaa, tarjoaa ja antaa sydämille sen synninpäästön, jonka Kristus on jo hankkinut ja ansainnut.

Laki tekee meistä puolustuskyvyttömiä, mutta evankeliumi antaa meille kykenevän Puolustajan. Johannes kirjoittaa: “Lapsukaiseni, tämän minä kirjoitan teille, ettette syntiä tekisi; mutta

jos joku syntii tekeekin, niin meillä on puolustaja Isän tykönä, Jeesus Kristus, joka on vanhurskas. Ja hän on meidän syntiemme sovitus; eikä ainoastaan meidän, vaan myös koko maailman syntien.” (1 Joh. 2:1–2.) Tässä on meille, syyllisille, lain tuomitseville, täysi lohdutus. Pelastumme armosta, Kristuksen ansion tähden.

Jeesus päästää naisen jatkamaan elämäänsä Jumalan rauhassa ja sanoo: “Mene, äläkä tästedes enää syntiä tee.” Lauseen jälkiosa kertoo kahdesta asiasta. Ensiksikin: Kun Jeesus antoi naiselle synninpäästön, hän ei hyväksynyt syntiä. Toiseksi: Kun Jeesus päästi naisen menemään, hän ei lähettänyt häntä jatkamaan holtitonta elämäntapaansa. Mutta se kertoo vielä kolmannestakin, hyvin tärkeästä seikasta, joka usein jää vaille huomiota. Hän antaa naiselle sanaan tueksi elämään kiusausten keskellä. Jeesuksen sana: “Mene, äläkä enää syntiä tee” ei ole pelastuksen eikä anteeksisaamisen ehto. Se on sana armon saaneelle. Nyt nainen voi tarttua tähän sanaan ja sanoa viettelijöille: “Kuinka minä tekisin niin suuren synnin ja rikkoisin Armahtajaani vastaan. Hänhän sanoi minulle: ‘Mene, äläkä enää syntiä tee.’” Nyt Jumalan käsky ei ole hänelle kuolettava kahle, vaan aivan kuin uusi käsky, kun armon voimasta pimeys on kaikonnut sielusta ja evankeliumin pelastava ja uudistava valo ja voima on käynyt sinne sisälle. Jeesus on syntisten ystävä ja puolustuskyvyttömiä puolustaja. Hän on sitä meille hyvinä päivinä, mutta myös umpikujan edessä.

Markku Särelä. Siitama ja 17.7.2011. Virret VK 1938: 520:1,4,6,7; 414:1,6–8; 307:1–4; 321 (sävel 77); 135.

Ja tapahtui niin

Alussa loi Jumala taivaan ja maan.

Ja maa oli autio ja tyhjä, ja pimeys oli syvyyden päällä, ja Jumalan Henki liikkui vetten päällä. Ja Jumala sanoi: "Tulkoon valkeus." Ja valkeus tuli. Ja Jumala näki, että valkeus oli hyvä; ja Jumala erotti valkeuden pimeydestä. Ja Jumala kutsui valkeuden päiväksi, ja pimeyden hän kutsui yöksi. Ja tuli ehtoo, ja tuli aamu, ensimmäinen päivä.

Ja Jumala sanoi: "Tulkoon taivaanvahvuus vetten välille erottamaan vedet vesistä." Ja Jumala teki taivaanvahvuuden ja erotti vedet, jotka olivat taivaanvahvuuden alla, vesistä, jotka olivat taivaanvahvuuden päällä; ja tapahtui niin. Ja Jumala kutsui vahvuuden taivaaksi. Ja tuli ehtoo, ja tuli aamu, toinen päivä.

Ja Jumala sanoi: "Kokoontukoot vedet, jotka ovat taivaan alla, yhteen paikkaan, niin että kuiva tulee näkyviin." Ja tapahtui niin. Ja Jumala kutsui kuivan maaksi, ja paikan, mihin vedet olivat kokoontuneet, hän kutsui mereksi. Ja Jumala näki, että se oli hyvä. Ja Jumala sanoi: "Kasvakoon maa vihantaa, ruohoja, jotka tekevät siementä, ja hedelmäpuita, jotka lajiensa mukaan kantavat maan päällä hedelmää, jossa niiden siemen on." Ja tapahtui niin: maa tuotti vihantaa, ruohoja, jotka tekivät siementä lajiensa mukaan, ja puita, jotka lajiensa mukaan kantoivat hedelmää, jossa niiden siemen oli. Ja Jumala näki, että se oli hyvä. Ja tuli ehtoo, ja tuli aamu, kolmas päivä.

Ja Jumala sanoi: "Tulkoot valot taivaanvahvuuteen erottamaan päivää yöstä, ja olkoot ne merkkeinä osoittamassa aikoja, päiviä ja vuosia, ja olkoot valoina taivaanvahvuudella paistamassa maan päälle." Ja tapahtui niin: Jumala teki kaksi suurta valoa, suuremman valon hallitsemaan päivää ja pienemmän valon hallitsemaan yötä, sekä tähdet. Ja Jumala pani ne taivaanvahvuuteen, paistamaan maan päälle ja hallitsemaan päivää ja yötä ja erottamaan valon pimeästä. Ja Jumala näki, että se oli hyvä. Ja tuli ehtoo, ja tuli aamu, neljäs päivä.

Ja Jumala sanoi: "Viliskööt vedet eläviä olentoja, ja lentäkööt linnut maan päällä, taivaanvahvuuden alla." Ja Jumala loi suuret merieläimet ja kaikkinaiset liikkuvat, vesissä vilisevät elävät olennot, kunkin lajinsa mukaan, ja kaikkinaiset siivekkäät linnut, kunkin lajinsa mukaan. Ja Jumala näki, että se oli hyvä. Jumala siunasi ne sanoen: "Olkaa hedelmälliset ja lisääntykää ja täyttäkää meren vedet, ja linnut lisääntykööt maan päällä." Ja tuli ehtoo, ja tuli aamu, viides päivä.

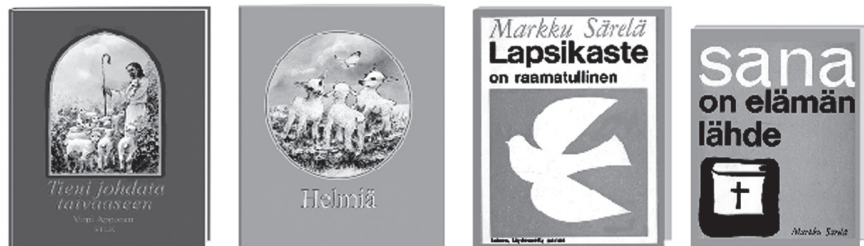
Ja Jumala sanoi: "Tuottakoon maa elävät olennot, kunkin lajinsa mukaan, karjaeläimet ja matelijat ja metsäeläimet, kunkin lajinsa mukaan." Ja tapahtui niin: Jumala teki metsäeläimet, kunkin lajinsa mukaan, ja karjaeläimet, kunkin lajinsa mukaan, ja kaikki maan matelijat, kunkin lajinsa mukaan. Ja Jumala näki, että se oli hyvä. Ja Jumala sanoi: "Tehkäämme ihminen kuvaksemme, kaltaiseksemme; ja vallitkoot he meren kalat ja taivaan linnut ja karjaeläimet ja koko maan ja kaikki matelijat, jotka maassa matelevat." Ja Jumala loi ihmisen omaksi kuvaksensa, Jumalan kuvaksi hän hänet loi; mieheksi ja naiseksi hän loi

heidät. Ja Jumala siunasi heidät, ja Jumala sanoi heille: "Olkaa hedelmälliset ja lisääntykää ja täyttäkää maa ja tehkää se itsellenne alamaiseksi; ja vallitkaa meren kalat ja taivaan linnut ja kaikki maan päällä liikkuvat eläimet." Ja Jumala sanoi: "Katso, minä annan teille kaikkinaiset siementä tekevät ruohot, joita kasvaa kaikkialla maan päällä, ja kaikki puut, joissa on siementä tekevä hedelmä; olkoot ne teille ravinnoksi. Ja kaikille metsäeläimille ja kaikille taivaan linnuille ja kaikille, jotka maassa matelevat ja joissa on elävä henki, minä annan kaikkinaiset viheriät ruohot ravinnoksi." Ja tapahtui niin. Ja Jumala katsoi kaikkea, mitä hän tehnyt oli, ja katso, se oli sangen hyvää. Ja tuli ehtoo, ja tuli aamu, kuudes päivä.

Niin tulivat valmiiksi taivas ja maa kaikkine joukkoinensa. Ja Jumala päätti seitsemäntenä päivänä työnsä, jonka hän oli tehnyt, ja lepäsi seitsemäntenä päivänä kaikesta työstänsä, jonka hän oli tehnyt.

Ja Jumala siunasi seitsemännen päivän ja pyhitti sen, koska hän sinä päivänä lepäsi kaikesta luomistyöstänsä, jonka hän oli tehnyt. (1 Moos 1: 1-31)

Tieni johdata taivaaseen, Virpi Apponen 8,-

Kirja johdattaa kaikkia pieniä lukijoitansa taivaan tiellä. Se opettaa mukaansatempaavilla kertomuksillaan lapsentajuisesti käskyt ja Isä meidän –rukouksen.

Helmiä, Eeva Voima ja Outi Lappalainen: Kirjassen lyhyissä ja helposti ymmärrettävissä teksteissä huokuu kiitollisuus ja luja luottamus Jumalan huolenpitoon. Sopii erinomaisesti lahjaksi sekä lapsille että varttuneille. 4,-

Lapsikaste on raamatullinen, Markku Särelä. 5,-

Kirjaa suositellaan niille, jotka joutuvat tekemisiin erilaisten kastekäsitysten kanssa sekä jokaiselle, joka haluaa vahvistua uskossa Pyhän kasteen merkityksessä.

Sana on elämän lähde, Markku Särelä. 6,-

Kirja sisältää 136 hartaus- ja opetuskirjoitusta kristillisen uskon keskeisistä ja ajankohtaisista aiheista.

Sovituksen Sana 20,-

Rupert Efraimsonin saarnat ja hartaudet on julkaistu v. 1959 – 2004 Luterilainen -lehdessä. Efraimsonin teksteihin sisältyy selkeä, rohkaiseva ja uskoa vahvistava Jumalan sanan opetus.

Herrani elää! 20,-

Rupert Efraimsonin lyhyemmistä hartaus-, opetus- ja ajan-kohtaiskirjoituksista sekä runoista julkaistu kirja.

Elävän veden virtoja, Gustaf A. Aho. Toisen vuosikerran evankeliumitekstien saarnoja, jotka tarjoavat sitä kirkasta elämän vettä, jonka Jeesus antaa ja joka sammuttaa sielujen janon. 20,-

Täksi päiväksi, C. M-Zorn. Tämä kotihartauskirja on mitä monipuolisin kristillisen opin ja elämän aarreaitta. Tekijä pitäytyy uskollisesti Raamatun omaan saanaan ja keskittää sanottavansa lyhyisiin ja selviin lauseisiin. 20,-

"Rauha teille" SAARNAKIRJA 15,- Kirjan eri osilla on sama hinta Markku Särelin saarnakirjan neljän kirjan sarja on nyt valmis. Hänen runsas pari vuotta kestänyt kirjoitus- ja kokoamistyönsä on nyt tullut päätökseen. Kirjat voi hankkia kirjakauppojen kautta tai seurakunnan kirjamyynnin kautta. Kaikki kirjat ovat myös verkkokirjoina ilmaiseksi luettavina osoitteessa: www.luterilainen.com. Sieltä voi tilata kirjat myös postilähetyksenä.

Kristus meidän edestämme, Markku Säreli. Kirja on luterilaisen vanhurskauttamisopin esitys. Pyhän Raamatun ja Luterilaisten tunnustuskirjojen lisäksi kirjoittaja marssittaa esiin massiivisen määrän luotettavia luterilaisia todistajia (yli 150 Luther-sitaattia). Tekijä ei anna Pyhälle Raamatulle ainoastaan puheenvuoroa, vaan rakentaa kaiken erehtymättömälle ja pettämättömälle Raamatulle. **17,-**

Seurakunnan oikeudesta ja saarnavirasta 6,-

Mitä uskovat voivat tehdä, kun enemmistökirKKko on luopunut Jumalan puhtaasta sanasta? Tässä kirjassa Luther vastaa tähän kysymykseen ja tuo mestarillisella tavalla esille uskovien Raamattuun perustuvat oikeudet. Ajankohtaista, puhuttelevaa asiaa. Käännös ja esipuhe Markku Säreli.

Saarnavirka on Kristuksen käsky 17,-

Kirja tuo Raamatusta esille saarnaviran monipuolisen aarteiston. Kristus on sääntänyt tämän jalon viran sielujen autuutta ja seurakuntansa parasta ajatellen. Jokainen Jumalan lapsi tarvitsee seurakunnan, jossa hän saa sielulle Vapahtajan tahtoman hoidon. Oikein opettavat, laumaansa rakastavat sananpalvelijat ovat sinä suuressa merkityksessä. Kirja on ajankohtainen Se tuo esille Raamatusta myös sellaisia asioita, joita paimenet eivät ole valitettavasti aina seurakunnalleen opettaneet.

Kristuksen kuuliaisuus 8,50,-

Markku Särelin ajankohtainen teos. Kirja on yhteenveto siitä mitä Raamattu opettaa meille Kristuksen elämän ja ristinkuoleman merkityksestä lunastuksessa. Erityisesti se vastaa kysymykseen: Oliko Kristus oman persoonsa puolesta velvollinen täyttämään lain.

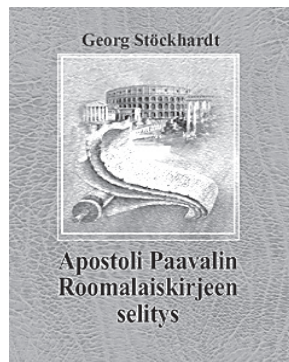

Uutuuskirjoja

Georg Stöckhardt,
**Apostoli Paavalin
 Roomalaiskirjeen selitys.**
 Suomeksi toimittanut Markku
 Särelä. Kansi Kimmo Pälikkö.
 592 s. STLK 2011. 30 e.

Olemme iloisia siitä, että tämä tun-
 nustuksellisen luterilaisuuden merkittä-
 vä klassikko on saatu omalle kielel-
 lemme. Se, mitä Franz Pieper on dog-
 matiikassa ja C.F.W. Walther omilla te-
 oksillaan ja varsinkin Laki ja evanke-
 liumi -kirjallaan, sitä Stöckhardt on ek-
 segetiikan alueella. Stöckhardtin ratko-
 essa syvällisiä ja vaikeita kielellisiä ja
 eksegeettisiä ongelmia saamme lukea
 niiden lomasta myös selkeitä opillisia
 koosteita sekä uskoa ja kristittyä uskon-
 elämässä lämpimästi puhuttelevia ope-
 tuksia, joita kaikkia tuskin olemme edes
 tulleet ajatelleeksikaan.

Stöckhardtin kirja on teologinen ja
 ensisijaisesti alun perin teologeille tar-
 koitettu. Sen vuoksi suomennoksessa
 on säilytetty heprean ja kreikankieliset
 lainaukset näiden kielten omilla kirjai-
 milla kirjoitettuina. Koska kirjaa koh-

taan on ilmennyt mielenkiintoa mui-
 denkin kuin teologiain keskuudessa, si-
 taatit ovat suluissa suomennettuina.
 Kirjaa voi lukea hyppäämällä heprean
 ja kreikan yli. Samoin voi halutessaan
 sivuuttaa kielitieteelliset selvittelyt.

Kirjaa kannattaa lukea ajatuksella,
 syventyen ja harkiten. Ei pidä tehdä
 myöskään liian hätäisiä johtopäätök-
 siä. Kun malttaa lukea riittävän pitkäl-
 ti, asia kyllä käy selväksi.

Toimittaja on liittänyt kirjan lop-
 puun lyhyen esityksen eksegetiikan
 perusteista sekä katsauksen useisiin
 suomeksi ilmestyneisiin Roomalais-
 kirjeen selityksiin.

Suosittellemme kirjaa kaikille teo-
 logiasta kiinnostuneille.

Martti Luther, **Ensimmäisen Mooseksen kirjan selitys 1–6.**

Latinan kielestä suomentanut
 Heikki Koskenniemi. Suomen
 Luther-säätiö 200(3) – 2010.

Tämän uskonpuhdistaja Martti
 Lutherin mahtavan teoksen saaminen
 suomen kielelle on merkkitapaus, josta
 saamme kokosydämisesti kiittää Juma-
 laa. Se sisältää Lutherin Ensimmäisen
 Mooseksen kirjan luennot noin kym-
 menen vuoden ajalta (1535–1545),
 suomeksi yhteensä lähes kolme tuhatta

sivua. On ylivoimaisen vaikeata selos-
 ttaa lyhyesti kirjan sisältö. Jokaisen tu-

lee itse perehtyä kirjaan se lukemalla ja sitä ajatuksella tutkimalla. Uskonpuhdistajan perusteellisuus, asian syvällinen hallinta ja Pyhän Hengen terävöittävä näkökyky löytää Raamatun tekstistä runsaasti sellaista, mitä harva lukija havaitsee, takaavat nautinnollisia lukuelämyksiä. Mahtaneeko Lutherilta kristityn ja kristillisen kirkon uskosta, opista ja elämästä mikään seikka jäädä käsittelemättä ja soveltamatta kirjoittajan omaan aikaan ja lukijan maailmaan?

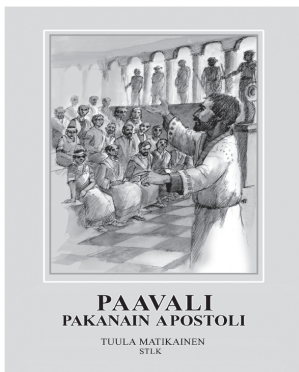
Lutherin luentoja oli aikanaan kuuntelemissa myös ulkomaalaisia opiskelijoita, muun muassa Mikael Agricola. Luentojen taitavalle suomentajalle, prof. Heikki Koskennie-

melle, on annettava suuri tunnustus siitä, että hän tämän työn myötä on saatanut meidät uudestaan ajan tasalle lähes 500 vuotta sitten eläneitten esi-isiemme kanssa. Näin suuri käännytyö vaatii suurta keskittymistä, eikä ole ihme, jos käännytykseen pääsee pujahtamaan jokin lapsus. Luvun 35 selityksestä (s. 188) Lutherin puhuessa Raakelin hautaamisesta saa sen virheellisen käsityksen kuin Luther olisi kannattanut vainajan sielun puolesta rukoilemista, minkä hän kyseisessä kohdassa nimenomaan torjuu. Muutenhan Koskenniemen suomi on sujuvaa, hyvää kieltä. Käännytyö on mitätävän luokan saavutus emeritusprofessorille hänen korkealla iällään.

Tuula Matikainen,
Paavali Pakanain apostoli.
 Kertomus Paavalin elämänvaiheista.
 Kansi ja kuvitus Kimmo Pälikkö.
 131 sivua. STLK 2011. 8 e.

Kristillisestä, tunnustuksellisesta lasten kirjallisuudesta on kova puute. Kun kouluopetus on kääntynyt periaatteessakin ei-tunnustukselliseksi, vanhempien vastuu lastensa kristillisestä kasvatuksesta korostuu entisestään. Vanhemmat ja muut lasten kasvattajat tarvitsevat apuneuvoja. On erinomainen asia, että tämä hyvä kirja on nyt saatavissa painosta ja sitä voi hankkia käyttöön. Kirja soveltuu myös varttuneemmille lapsille lukukirjaksi, heille myös syntymäpäivä-, nimipäivä- ja joululahjaksi.

Vanhastaan on ollut käytössä Virpi Apposen Tieni johdata taivaaseen. Tullevaisuudessa toivomme saavamme lisää hyviä lastenkirjoja. Lasten kanssa toimittaessa on hyvä, että materiaalia ja apuneuvoja olisi runsaasti, myös eri ikäkausissa ajatellen ja erilaisia uskomme asioita monipuolisesti esille tuoden.

On hyvä, että lapset oppivat rakastamaan ja kunnioittamaan kirjaa. Onhan kirja se väline, jolla Jumala on nähnyt hyväksi antaa pysyvän ilmoituksensa kaikille sukupolville Mooseksesta alkaen. Kirjapainotaito mahdollisti uskonpuhdistuksen nopean leviämisen ja silloin uudestaan löydetyn ikivanhan evankeliumin säilymisen kristikunnassa. Ennen kaikkea kristillisen kirjan tehtävä on tehdä lapsille rakkaaksi kirjojen Kirja, Pyhä Raamattu, ja sen päähenkilö, Vapahtaja Kristus Jeesus.

Nuorten päivät

Pe 2.9. klo 18 – su 4.9. klo 13. Teema: Elävä seurakunta.
 Vetäjinä pastorit Kimmo Närhi ja Edward Brockwell sekä
 Mika Bergman ja Vesa Hautala.
 Paikka: Orivesi Siitamaja 36, Siitamajan leirikeskus. Yö-
 pyminen omin vuodevaattein

Syysjuhla

la 24. 9. klo 12 – su 25.9. klo 13.

Opettajina Kimmo Närhi, Ed Brockwell, Markku Särelä,
 Mika Bergman ja Vesa Hautala.

Paikka: Orivesi Siitamaja 36, Siitamajan leirikeskus.
 Yöpyminen omin vuodevaattein.

Uskonpuhdistusjuhla

Lahdessa, Rajakatu 7
 pyhäinpäivänä 5.11. 2011 alkaen klo 11.

Teema: Yksin Raamattu, uskonpuhdistuksen aina ajan-
 kohtainen periaate

11:00 Ehtoollisjumalanpalvelus. KN,EB.

Ruokailu

13:30 päiväjuhla

Hartaus Ps. 119:103–105 VH

“Ymmärrätkö myös, mitä luet?” (Apt. 8.30) MS

“Se sana seisoo vahvana” KN

“Ei katoa pieninkään kirjain” (Matt. 5:18) EB

Terveisiä ja ajankohtaisia asioita KN

Päätöshartaus Ilm. 14 MB

Tunnustuksellinen Luterilainen Kirkko

Toimintatietoja

Helsinki Fabianinkatu 13 A 1: *Jumalanpalvelukset* joka keskiviikko klo 19 31.8. asti ja 11.9. alkaen joka sunnuntai klo 11. HPE 18.9. ja 16.10. Jumalanpalvelusta ei ole yhteisen syysjuhlan vuoksi su 25.9. *Raamattutunti* joka torstai klo 19.00 alkaen 15.9. Kaikki muut edellä mainitut tilaisuudet pitävät yhdessä MB ja VH paitsi ehtoolliskirkot KN. *Pyhäkoulu* su 11.9., 2.10., 9.10., 23.10., 30.10. ja 20.11 klo 10.15.

Hämeenlinna Saaristenkatu 22: *Jumalanpalvelukset*: su 2.10. klo 14; 13.11. klo 16; 27.11. klo 14.

Joensuu: *Jumalanpalvelus* 29.9. (KN) klo 18.

Jyväskylä. *Raamattupiiri* kerran viikossa alkaa 5.9. kello 19 Keisaloilla osoitteessa Emännäntie 10 K 14. *Jumalanpalvelus* la 10.9. klo 16 Rantasilla osoitteessa Kivääritehtaankatu 12 A 26. Tiedustelut past. Edward Brockwell, Tyypäläntie 8 C 19. puh. 050-4331100, sähköposti ebrockwe@gmail.com

Kokkola: *Jumalanpalvelus* 30.9. (KN) klo 18.

Kotka, sovitaan erikseen.

Kuusankoski, Kettumäentie 2: *Jumalanpalvelus* su 11.9. (KN) (HPE) ja 9.10. (KN) klo 14.

Lahti, Rajakatu 7: *Jumalanpalvelukset* joka sunnuntai klo 10. HPE 11.9. Jumalanpalvelusta ei ole yhteisen syysjuhlan vuoksi su 25.9. *Raamattutunti*

ke 14.9., to 22.9., ke 12.10. ja to 27.10. klo 17. Lahdessa tilaisuudet hoitaa KN.

Lohja, sovitaan erikseen.

Pori, Marttala, Valtakatu 7: *Jumalanpalvelus* la 17.9. (HPE) ja 22.10. klo 17.

Siitamaaja: *Jumalanpalvelus* joka sunnuntai klo 11 syyskuun loppuun asti. HPE: su 4.9. ja 25.9. klo 11. *Nuorten päivät* 2.–4.9. *Syysjuhla* 24.–25.9.

Tampere: syyskuun loppuun asti Siitamajalla. Katso yllä. Sen jälkeen Tampereella, Hämeenpuisto 39 A alkaen su 2.10. joka sunnuntai klo 14. HPE 30.10.

Turku, su 18.9. (HPE) ja 23.10. klo 16 Vähä-Hämeenkatu 12 (KN).

Vaasa, Marttala, Raastuvankatu 3 D: *Jumalanpalvelus* la 1.10. klo 11.

Yhteystiedot:

Pastori Kimmo Närhi,
Rajakatu 7, 15100 Lahti,
puh. 03-7823097, 040-7567659,
Sähköposti:
kimmo.narhi@luterilainen.com
Pastori Edward Brockwell,
Tyypäläntie 8 C 19, JYVÄSKYLÄ.
Puh. 050-4331100 ja sähköposti
ebrockwe@gmail.com
STLK:n verkkosivut:

www.luterilainen.com

Sisällys:

Vaimon siemen, Martti Luther.....	238
Maailma elää murroksessa, MS.....	239
Suloinen evankeliumi, VH.....	241
Jumalan armotahto, MB.....	242
Kristuksen kallis veri, KN.....	243
Millä perusteella saat uskoa, että pääset taivaaseen, KN.....	244
Varma sana, EB.....	245
Pelastaako heikko usko, MS.....	246
Mitä kasteeni minulle kertoo, VH.....	248
Mitä pyhä ehtoollinen antaa, MB.....	249
Pyhän Hengen apu kristittyjen heikkoudessa, TL.....	250
Luethan Raamattua, MB.....	252
Onko Jumala läsnä elämässäsi, VH.....	253
Sanasi edessä, Pisara.....	254
Kenen puolella Jumala on, MS.....	255
Puolustuskyvyttömän puolustaja, MS.....	256
Ja tapahtui niin, (1 Moos 1:1-31).....	260
Ilmoituksia ja toimintatietoja.....	262-267
Kansi: " ...tälle kalliolle" Matt. 16: 18,19, Kimmo Pälikkö	

Seurakuntien tilinumeroita: Tampere: FI74 5700 0220 0405 23

Helsinki: FI75 1270 3000 0189 73. **Luterilainen -lehti :** FI15 8000 1700 3033 09

Kirkkokunta: 1) FI86 2205 1800 0215 59. Pyydetään merkitsemään viitenumerot seuraavasti: kotimaan työ 70302, ulkolähetys 75006, opintorahasto 75103, lahjoitukset Luterilaiselle 54108. **2)** Tilit/ kirjamyynti FI44 8000 1801 4770 85.

Luterilainen-lehti ilmestyy kerran kuussa, kolme kaksoisnumeroa.

Julkaisija: Suomen Tunnustuksellinen Luterilainen Kirkko.

Tilaushinta 2011: Kotimaassa 25 e vuosikerta, ulkomaille 35 e

Toimitus: Päätoimittaja: Kimmo Närhi, Rajak. 7, 15100 Lahti, puh. 03 -7823097, 040-756 7659, fax 03-734 2484.

Sähköposti: kimmo.narhi@luterilainen.com

Avustajia: Tuula Matikainen (Vesa), Kimmo Pälikkö (taitto, kuvitus)

Tilaukset, maksut, osoitteenmuutokset yms. os.:

Luterilainen c/o Leena Särelä, Ullanmäentie 11 A 11, 02750 Espoo,

Sähköposti: leena.sarela@luukku.com

Luterilainen-lehden pankkitilin numero: 800017-303309.

Kirkon internet-sivut: www.luterilainen.com